

ЕКОНОМІКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ПРОГРАМ

Юлія Борко,

*завідувач економіко-правовим відділом
НДІ інтелектуальної власності НАПрН України,
кандидат економічних наук
ID ORCID: 0000-0003-2842-4502*

У статті розглянуто економіко-правові аспекти використання комп'ютерних програм у господарських операціях, зокрема, окремі питання оподаткування створення та використання комп'ютерних програм. Досліджено питання відображення в бухгалтерському обліку та оподаткування придбаних майнових прав інтелектуальної власності на комп'ютерну програму в частині: передання майнових прав згідно з ліцензійним договором, постачання від нерезидента (резидента) резиденту та визначення собівартості програмного продукту, особливості оподаткування ПДВ. Обґрунтовано необхідність удосконалення економіко-правового регулювання створення та використання комп'ютерних програм у господарській діяльності компаній в частині оподаткування.

Ключові слова: комп'ютерна програма, економіко-правове регулювання, оподаткування, ліцензійний договір, первісна вартість, податок на додану вартість, роялті

Сучасні країни з розвинутою економікою головним чинником економічного зростання визначають інтелектуальний ресурс, який під час його включення до складу нематеріальних активів підприємства не тільки впливає на процвітання компанії, а й сприяє наповненню державного бюджету.

Швидке поширення комп'ютерних програм та програмного забезпечення, а також стрімке оновлення технологій їх створення розширили сферу застосування та виявили особливі економічні аспекти їх використання.

Варто зазначити, що особливе місце серед таких об'єктів посідає комп'ютерна програма, яка є одним з головних стратегічних ресурсів як держави в цілому, так і окремих осіб.

Розроблення програмного забезпечення перебуває на стадії активного розвитку в Україні. Попит серед кінцевих споживачів та бізнесу на програмне забезпе-

чення та інновації виділяє індустрію з розробок програмного забезпечення у важливу для економіки сферу, що потребує ефективного економіко-правового регулювання. В Україні ж ці об'єкти авторського права не функціонують як повноправні об'єкти інтелектуальної власності, що значною мірою пояснюється неочевидністю зв'язку між рівнем витрат і отриманими вигодами від реалізації комп'ютерних програм.

Вказана ситуація потребує дослідження проблемних економіко-правових аспектів використання в господарській діяльності комп'ютерних програм з метою цілеспрямованого вдосконалення законодавчої, нормативної та економіко-правової бази.

Метою цього дослідження є аналіз наявного економіко-правового регулювання відносин у сфері програмного забезпечення, з точки зору забезпечення ефективної правової охорони цього об'єкта, виявлення

проблемних економічних питань та вироблення пропозицій щодо їх вирішення.

Комп'ютерна програма є об'єктом авторського права. У статті 1 Закону України «Про авторське право і суміжні права» [1] наводиться визначення такої програми, відповідно до якого комп'ютерна програма — це набір інструкцій у вигляді слів, цифр, кодів, схем, символів чи у будь-якому іншому вигляді, виражених у формі, придатній для зчитування комп'ютером, які приводять його в дію для досягнення певної мети або результату (це поняття охоплює як операційну систему, так і прикладну програму, виражені у вихідному або об'єктному кодах). Варто додати, що комп'ютерна програма має свою візуалізацію, зокрема, це інтерфейс веб-сайта, мобільних додатків тощо.

Комп'ютерні програми прирівнюються до літературних творів і мають таку ж правову охорону, що поширюється на комп'ютерні програми незалежно від способу чи форми їх вираження. Про це також ідеться в міжнародно-правових актах. Зокрема у статті 4 Договору ВОІВ про авторське право вказано, що комп'ютерні програми охороняються як літературні твори у розумінні статті 2 Бернської конвенції незалежно від способу або форми їх вираження [2].

Функціонально завершені елементи програми, наприклад підпрограми, бібліотеки, модулі, об'єкти, створені та використані для розробки програмного забезпечення, також є об'єктами авторського права.

Таким чином, авторським правом, як єдиний об'єкт, захищається комп'ютерна програма, що складається з вихідного коду, об'єктного коду, супровідних матеріалів та документації, отриманих у ході розроблення програми, аудіовізуальні відображення програми.

Автором комп'ютерної програми може бути лише фізична особа, навіть якщо цю програму створив працівник юридичної особи, якій він у подальшому передав усі майнові права на комп'ютерну програму.

Не можуть бути авторами (співавторами) особи, які не зробили особистого

творчого внеску у створення комп'ютерної програми, у тому числі ті, що надавали технічну, консультаційну, організаційну чи матеріальну підтримку, а також особи, які здійснювали відповідний контроль за виконанням відповідних робіт.

Авторське право на комп'ютерну програму виникає:

- у силу самого факту її створення творчою працею особи (автора) та надання їй певної об'єктивної форми: письмової, електронної, звуко- чи відеозапису, зображення, об'ємно-просторової, усної;
- незалежно від того, чи було твір оприлюднено;
- незалежно від переваг та призначення комп'ютерної програми, а також способу її вираження;
- незалежно від наявності новизни, унікальності та оригінальності результату інтелектуальної діяльності;
- незалежно від віку автора та його дієздатності.

Авторське право не розповсюджується на ідеї, процеси, системи, методи функціонування, концепції, принципи, відкриття, рішення технічних, організаційних та інших завдань, навіть якщо вони відображені в комп'ютерній програмі. Сюди входять алгоритми, внутрішня структура програми, структура даних і система організації даних, формати файлів, організація інтерфейсу, окремі слова.

Авторське право діє протягом усього життя автора і 70 років після його смерті, хоча насправді у сфері ІТ-індустрії це не має принципового значення, адже конкретні комп'ютерні програми швидко застарівають та через десятки років навряд чи будуть актуальними.

Особисті немайнові права автора (визнання авторства, вимоги збереження цілісності твору тощо) охороняються безстроково.

Щодо майнових прав інтелектуальної власності, у тому числі на комп'ютерні програми, то відповідно до статті 424 Цивільного кодексу України (далі — ЦКУ) такими правами [3] є:

- право на використання об'єкта права інтелектуальної власності. Зауважимо, що відповідно до частини першої статті 441 цього кодексу використання твору є, зокрема, його відтворення будь-яким способом та в будь-якій формі, переробка, продаж, передання в найм (оренду) тощо;
- виключне право дозволяти використання об'єкта права інтелектуальної власності;
- виключне право перешкоджати неправомірному використанню об'єкта права інтелектуальної власності, у тому числі забороняти таке використання;
- інші майнові права інтелектуальної власності, встановлені законом.

Виключним правом є майнове право особи, яка має щодо, зокрема, твору, виконання, постановки тощо авторське право та (або) суміжні права, на використання цих об'єктів авторського права та (або) суміжних прав лише нею і на видачу лише цією особою дозволу чи заборону їх використання іншим особам у межах строку, встановленого законом про авторське право.

Згідно з частиною третьою статті 426 ЦКУ використання об'єкта права інтелектуальної власності іншою особою здійснюється з дозволу особи, яка має виключне право дозволяти використання об'єкта права інтелектуальної власності, крім випадків правомірного використання без такого дозволу, передбачених цим кодексом та іншими нормативними актами.

Слід також урахувати, що майнові права інтелектуальної власності на комп'ютерну програму можуть бути передані іншій особі не лише повністю, а й частково, при цьому умови передання майнових прав інтелектуальної власності можуть бути визначені договором, який укладається відповідно до статті 427 ЦКУ. Таким чином, про обсяг придбаних майнових прав інтелектуальної власності на комп'ютерну програму, а також про умови передання цих майнових прав можна дізнатися з відповідного договору.

Особа, яка має виключне право дозволяти використання об'єкта права інтелектуальної власності (ліцензіар), може надати іншій особі (ліцензіату) письмове повноваження, що надає їй право на використання цього об'єкта в певній обмеженій сфері (ліцензія на використання об'єкта права інтелектуальної власності). Згідно з частиною третьою статті 1108 ЦКУ ліцензія на використання об'єкта права інтелектуальної власності може бути виключною, одиничною, невиключною, а також іншого виду, що не суперечить закону, при цьому:

• **виключна ліцензія** видається лише одному ліцензіату і виключає можливість використання ліцензіаром об'єкта права інтелектуальної власності у сфері, що обмежена цією ліцензією, та видачі ним іншим особам ліцензій на використання цього об'єкта у зазначеній сфері;

• **одинична ліцензія** видається лише одному ліцензіату і виключає можливість видачі ліцензіаром іншим особам ліцензій на використання об'єкта права інтелектуальної власності у сфері, що обмежена цією ліцензією, але не виключає можливість використання ліцензіаром цього об'єкта у зазначеній сфері;

• **невиключна ліцензія** не виключає можливість використання ліцензіаром об'єкта права інтелектуальної власності у сфері, що обмежена цією ліцензією, та видачі ним іншим особам ліцензій на використання цього об'єкта у зазначеній сфері.

При відображенні у бухгалтерському обліку придбаних майнових прав інтелектуальної власності на комп'ютерну програму слід урахувати обсяг майнових отриманих прав інтелектуальної власності та умови передання цих майнових прав.

У бухгалтерському обліку нематеріальним активом визнається немонетарний актив, який не має матеріальної форми та може бути ідентифікований (п. 4 ПСБО 8 «Нематеріальні активи») [4].

Відповідно до п. 5 ПСБО 8 однією з груп нематеріальних активів є група «Авторське право та суміжні з ним права», до якої, зокрема, включаються права на

комп'ютерні програми, крім тих, витрати на придбання яких визнаються роялті. Зауважимо, що роялті вважається будь-який платіж, отриманий як винагорода за користування або за надання права на користування будь-яким авторським та суміжним правом на літературні твори, твори мистецтва або науки, включаючи комп'ютерні програми, інші записи на носіях інформації, відео- або аудіокасети, кінематографічні фільми або плівки для радіо- чи телевізійного мовлення, будь-яким патентом, зареєстрованим знаком на товари і послуги чи торговою маркою, дизайном, секретним кресленням, моделлю, формулою, процесом, правом на інформацію щодо промислового, комерційного або наукового досвіду (ноу-хау).

Згідно з п. 10 ПСБО 8 придбані (створені) нематеріальні активи (далі — НА) зараховуються на баланс підприємства за первісною вартістю.

Первісна вартість придбаного НА складається з ціни (вартості) придбання (крім отриманих торговельних знижок), мита, непрямих податків, що не підлягають відшкодуванню, та інших витрат, безпосередньо пов'язаних з його придбанням та доведенням до стану, у якому він придатний для використання за призначенням. При цьому фінансові витрати не включаються до первісної вартості НА, придбаних (створених) повністю або частково за рахунок запозичень.

Витрати підприємства на придбання НА відображаються спочатку на субрахунку 154 «Придбання (створення) нематеріальних активів» до рахунку 15 «Капітальні інвестиції». Після введення в експлуатацію вартість такого НА відображається на рахунку 12 «Нематеріальні активи» на відповідному субрахунку.

Розглянемо деякі питання щодо оподаткування комп'ютерних програм при їх використанні в господарській діяльності підприємств.

Відповідно до пункту 261 підрозділу 2 розділу ХХ Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI, зі змінами та доповненнями (далі — ПКУ), для операцій з постачання програмної

продукції тимчасово, з 1 січня 2013 року до 1 січня 2023 року, запроваджено пільговий режим оподаткування ПДВ, згідно з яким звільняються від оподаткування цим податком операції з постачання програмної продукції [5].

Для цілей цього пункту до програмної продукції належать: результат комп'ютерного програмування у вигляді операційної системи, системної, прикладної, розважальної та/або навчальної комп'ютерної програми (їх компонентів), а також у вигляді інтернет-сайтів та/або онлайн-сервісів; криптографічні засоби захисту інформації.

Програмний продукт (програмний засіб, програмне забезпечення) не має окремо визначеного коду УКТ ЗЕД та розглядається як результат виконання послуг, який повинен бути зафіксований на відповідному матеріальному носії (паперовому, диску для лазерних систем зчитування, флеш-карті, зйомному жорсткому диску тощо) виконавця або замовника або може бути переданий виконавцем замовнику з використанням мережі Інтернет електронною поштою або іншими засобами передачі інформації.

При цьому режим звільнення від оподаткування ПДВ, передбачений пунктом 261 підрозділу 2 розділу ХХ ПКУ, застосовується лише в разі постачання програмної продукції, за видами згідно з наведеним виключним переліком — у вигляді операційної системи, системної, прикладної, розважальної та/або навчальної комп'ютерної програми (їх компонентів), а також у вигляді інтернет-сайтів та/або онлайн-сервісів; криптографічні засоби захисту інформації. На інші види програмної продукції режим звільнення від оподаткування ПДВ, визначений пунктом 261 підрозділу 2 розділу ХХ ПКУ, не розповсюджується.

Аналогічна позиція з цього питання викладена в листі ДФС України від 6 жовтня 2016 року № 17357//5/99-99-15-03-02-16.

Якщо в разі постачання програмної продукції вартість програмної продукції, яка зафіксована на матеріальному носії

інформації, та вартість такого носія інформації визначені окремо, то операції з постачання програмної продукції звільняються від оподаткування ПДВ, а операції з постачання матеріального носія інформації оподатковуються ПДВ у загальностановленому порядку за основною ставкою.

Тобто режим звільнення від оподаткування ПДВ, визначений пунктом 261 підрозділу 2 розділу XX ПКУ, застосовується до операцій з постачання програмної продукції незалежно від того, чи постачається така продукція на матеріальних носіях інформації, чи передається покупцеві іншим шляхом, у тому числі з використанням мережі Інтернет, електронною поштою або іншими засобами передачі інформації.

Варто також зазначити, що операції з постачання програмної продукції від нерезидента (резидента) резиденту на митну територію (митній території) України є операцією з постачання послуг.

Відповідно до пункту 185.1 статті 185 ПКУ об'єктом оподаткування ПДВ є операції платників податку з постачання товарів/послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до статті 186 ПКУ.

Згідно з підпунктом «в» пункту 186.3 статті 186 ПКУ визначено, що при наданні консультаційних, інжинірингових, інженерних, юридичних (у тому числі адвокатських), бухгалтерських, аудиторських, актуарних, а також послуг з розроблення, постачання та тестування програмного забезпечення, з оброблення даних та надання консультацій з питань інформатизації, надання інформації та інших послуг у сфері інформатизації, у тому числі з використанням комп'ютерних систем місцем постачання зазначених послуг вважається місце, у якому отримувач послуг зареєстрований як суб'єкт господарювання або — у разі відсутності такого місця — місце постійного чи переважного його проживання.

Отже, операції з постачання програмної продукції від нерезидента (резидента) резиденту на митну територію (мит-

ній території) України є об'єктом оподаткування ПДВ, які, у свою чергу, відповідно до пункту 261 підрозділу 2 розділу XX ПКУ не оподатковуються ПДВ.

Водночас, якщо внаслідок надання послуг із технічної підтримки програмної продукції (у тому числі програмної продукції, наданої на правах використання згідно з умовами ліцензійного договору) не відбувається жодних змін у програмній продукції (наприклад, навчання персоналу роботи з програмою, встановлення програми, налаштування оргтехніки тощо), то операції з постачання таких послуг оподатковуються ПДВ у загальностановленому порядку за ставкою 20 відсотків.

Згідно з абзацом 2 підпункту 196.1.6 статті 196 ПКУ не є об'єктом оподаткування операції з виплат дивідендів, роялті у грошовій формі або у вигляді цінних паперів, які здійснюються емітентом.

При цьому підпунктом 14.1.225 статті 14 ПКУ визначено, що роялті — це будь-який платіж, отриманий як винагорода за використання або за надання права на використання об'єкта права інтелектуальної власності, а саме на будь-які літературні твори, твори мистецтва або науки, включаючи комп'ютерні програми, інші записи на носіях інформації, відео- або аудіокасети, кінематографічні фільми або плівки для радіо- чи телевізійного мовлення, передачі (програми) організацій мовлення, інших аудіовізуальних творів, будь-які права, які охороняються патентом, будь-які зареєстровані торговельні марки (знаки на товари і послуги), права інтелектуальної власності на дизайн, секретне креслення, модель, формулу, процес, права інтелектуальної власності на інформацію щодо промислового, комерційного або наукового досвіду (ноу-хау).

Не вважаються роялті платежі, отримані:

- як винагорода за використання комп'ютерної програми, якщо умови використання обмежені функціональним призначенням такої програми та її відтворення обмежене кількістю копій, необхідних для такого викори-

- стання (використання «кінцевим споживачем»);
- за придбання примірників (копій, екземплярів) об'єктів інтелектуальної власності, які втілені в електронній формі, для використання за своїм функціональним призначенням для кінцевого споживання;
 - за придбання речей (у тому числі носіїв інформації), у яких втілені або на яких містяться об'єкти права інтелектуальної власності, визначені в абзаці першому цього підпункту, у користування, володіння та/або розпорядження особи;
 - за передачу прав на об'єкти права інтелектуальної власності, якщо умови передачі прав на об'єкт права інтелектуальної власності надають право особі, яка отримує такі права, продати або здійснити відчуження в інший спосіб права інтелектуальної власності або оприлюднити (розголосити) секретні креслення, моделі, формули, процеси, права інтелектуальної власності на інформацію щодо промислового, комерційного або наукового досвіду (ноу-хау), за винятком випадків, коли таке оприлюднення (розголошення) є обов'язковим згідно із законодавством України.

Відповідно до статті 1107 Цивільного кодексу України розпоряджання майновими правами інтелектуальної власності здійснюється, зокрема, на підставі ліцензійного договору.

За ліцензійним договором одна сторона (ліцензіар) надає другій стороні (ліцензіату) дозвіл на використання об'єкта права інтелектуальної власності (ліцензію) на умовах, визначених за взаємною згодою сторін з урахуванням вимог ЦКУ та іншого закону (частина перша статті 1109 ЦКУ).

При цьому в ліцензійному договорі визначаються вид ліцензії, сфера використання об'єкта права інтелектуальної власності, а також інші умови, які сторони вважають за доцільне включити в договір (частина третя статті 1109 ЦКУ).

Таким чином, якщо згідно з умовами ліцензійного договору передбачено надання ліцензіату права на використання програмного забезпечення з можливістю продажу такого програмного забезпечення або здійснення відчуження в інший спосіб, та/або умови використання обмежені функціональним призначенням такого програмного забезпечення і його відтворення обмежене кількістю копій, необхідних для такого використання (використання «кінцевим споживачем»), то отримання ліцензіаром платежу від ліцензіата як винагороди за надання вказаного права не буде вважатися роялті, та відповідно на таку операцію поширюватиметься режим звільнення від оподаткування ПДВ згідно з пунктом 261 підрозділу 2 розділу ХХ ПКУ.

Згідно із статтею 52 ПКУ податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

Якщо разом з програмним продуктом розробники надають послуги з установлення, тестування чи обслуговування продукту, для застосування ІТ-пільги має значення, чи є такі послуги складовою чи виступають окремими послугами інформатизації.

Якщо ці послуги — частина програмної продукції та включені в її вартість (окремо за них замовник не платить), ПДВ-пільга застосовується як до самого програмного продукту (ППК від 07.02.2020 р. № 503/6/99-00-07-03-02-06/ППК).

Якщо вартість послуг оплачується окремо, має значення, чи вносять такі послуги/роботи які-небудь зміни до програмного продукту.

Постачання послуг (виконання робіт), пов'язаних з програмною продукцією, вносить зміни до програмного забезпечення — це будь-які оновлення, зміни, доповнення і/або розширення функціонала комп'ютерних програм або права на їх отримання протягом якогось часу. Таку операцію відносять до постачання програмної продукції із застосуванням ІТ-пільги.

Постачання послуг не вносить зміни до програмного забезпечення — це встановлення, налаштування, тестування, виявлення та усунення недоліків, інформаційно-консультаційна підтримка. Такі операції відносять до послуг, які оподатковують ПДВ у загальному порядку за ставкою 20 відсотків.

Якщо за умовами договору у розробника не виникає права власності на розроблену програму і воно від початку належить замовнику — немає факту передавання права власності на продукт від розробника замовникові, а отже, ПДВ-пільга не застосовується. Таку позицію неодноразово оприлюднювали податківці у своїх консультаціях (ІПК від 17.08.2020 р. № 3390/ІПК/99-00-05-06-02-06; від 27.10.2020 р. №4443/ІПК/99-00-05-06-02-06).

У такому разі вважається, що розробник не поставив програмний продукт, а

надав послуги з розробки. Такі операції оподатковуються ПДВ за правилами підпункту «в» пункту 186.3 ПКУ, має значення місце постачання послуг і країна реєстрації замовника.

Слід зазначити, що оподаткування створення комп'ютерних програм на підприємствах та їх використання і реалізація потребують удосконалення податкового законодавства.

Отже, у будь-якому випадку висновок щодо податкового обліку конкретної операції з комп'ютерними програмами може бути зроблений за результатами детального вивчення умов договорів (у тому числі ліцензійних) та всіх первинних документів, оформленням яких вони супроводжувалися. ●

Список використаних джерел / List of references

1. Пасько Т. Г. Комп'ютерні програми та їх правова охорона. URL: https://ukrainepravo.com/legal_publications/essay-on-it-law/it-law_pasko_pc_software_legal_protection.
 2. Закон України «Про авторське право і суміжні права». URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3792-12>.
 3. Договору ВОІВ про авторське право. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_770#Text.
 4. Цивільний кодекс України № 435-IV від 16.01.2003 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>.
 5. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 8 «Нематеріальні активи», затверджено наказом Мініфіну від 18.10.1999 р. № 242. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0750-99#Text>.
 6. Податковий кодекс України. Із змінами і доповненнями. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
1. Pasko T. H. *Kompiuterni prohramy ta yikh pravova okhrona*. URL: https://ukrainepravo.com/legal_publications/essay-on-it-law/it-law_pasko_pc_software_legal_protection.
 2. *Zakon Ukrainy «Pro avtorske pravo i sumizhni prava»*. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3792-12>.
 3. *Dohovoru VOIV pro avtorske pravo*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_770#Text.
 4. *Tsyvilnyi kodeks Ukrainy № 435-IV vid 16.01.2003 r.* URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>.
 5. *Polozhennia (standart) bukhhalterskoho obliku 8 «Nematerialni aktyvy»*, zatverdzheno nakazom Minfinu vid 18.10.1999 r. № 242. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0750-99#Text>.
 6. *Podatkovi kodeks Ukrainy. Iz zminamy i dopovnenniamy*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.

Надійшла до редакції 24.09.2021 року

Борко Ю. Экономико-правовые аспекты использования компьютерных программ. В статье рассмотрены экономико-правовые аспекты использования компьютерных программ в хозяйственных операциях, в частности, отдельные вопросы налогообложения создания и использования компьютерных программ. Исследованы вопросы отображения в бухгалтерском учете операций: покупки имущественных прав интеллектуальной собственности на компьютерную программу, поставки компьютерной программы от нерезидента (резидента) резиденту. Обозначены принципы формирования себестоимости компьютерной программы в зависимости от условий покупки. Определено понятие роялти от использования компьютерной программы в хозяйственной деятельности предприятия.

Ключевые слова: компьютерная программа, экономико-правовое регулирование, налогообложение, лицензионный договор, первичная стоимость, налог на добавленную стоимость, роялти

Borko Yu. Economic and legal aspects of the use of computer programs. The article deals with the economic and legal aspects of using computer programs in business operations. In particular, certain problems of taxation relating to the creation and use of computer programs are considered. There have been considered ways and means of representations in the accounting of the following operations: purchase of intellectual property rights to a computer program, supply of a computer program from a non-resident (resident) to a resident. The principles of the formation of the cost of a computer program, depending on the terms of purchase, have been outlined. There has been defined the concept of royalties from the use of a computer program in the economic activity of an enterprise. The article indicates that the supply of services (performance of work) related to software products and that introduce changes to the software are deemed to be any updates, changes, additions to expand their functionality. Such an operation is referred to as the supply of software products using IT benefits. The supply of services that do not introduce changes, namely: installation, configuration, testing, identification and rectification of deficiencies, information, and consulting support is referred to operations that are subject to VAT at the general rate. The article states that VAT is charged on operations for the supply of software products from a non-resident (resident) to a resident in the customs territory (customs territory) of Ukraine, which, in turn, is not subject to VAT. At the same time, if as a result of the provision of technical support services for software products (including software products provided for use under the license agreement) there are no changes in software products (for example, training staff to work with the program, installing the program, configuration of office equipment, etc.), then operations for the provision of such services are subject to VAT in the generally established manner in the amount of 20 percent.

There has been determined the need to improve economic and legal regulation of the creation and use of computer programs in the economic activities of companies in terms of taxation.

Keywords: computer program, economic and legal regulation, taxation, license agreement, initial cost, value added tax, royalties